

pokud řešil otázku komunikací v užším slova smyslu, nýbrž pouze brojí proti odstranění bloků ke zbytečnému rozšíření Masarykova náměstí. Nař. rozhodnutí samo přiznává, že nová regulační úprava se ocitla v rozporu s regulačními disposicemi dřívějšími, avšak bagatelisuje ustanovení § 12 č. 1 stav. řádu, které apodikticky žádá, aby celé založení bylo uvedeno v náležité spojení se stavbami, které v polohovém plánu jsou projektovány.

Stížnost je také v tomto bodu bezdůvodnou. Obec není podle § 5 oprávněna změnit jednou schválené polohové plány jen tehdy, když faktické poměry, které sloužily za základ plánům dřívějším, se změnily, neboť pro takové omezení není v zákoně podkladu, a lze proto dispoice plánu nahradit jinými, které se jeví býti účelnějšími, i bez tohoto předpokladu. Tuto myšlenku vyjadřuje nař. rozhodnutí, když praví, že lze provést korekturu regulace i tehdy, když novým řešením dospěje se k účelnějšímu stavebnímu programu, než tomu bylo v plánech předchozích, a že přirozeně se připouští, aby nová úprava ocitla se i v jistém rozporu s méně dokonalými regulačními disposicemi dřívějších regulačních plánů. Neprávem dovolává se stížnost § 12 č. 1 mor. stav. řádu, který ustanovuje, že při zkoušení plánu rozdělovacího a regulačního má býti k tomu hleděno, aby celé založení v náležité spojení bylo uvedeno se stavbami, které v polohovém plánu — ač je-li tu jaký a byl-li schválen — jsou projektovány, neboť tento předpis stanoví poměr regulací navržených od parcelantů podle oddílu II. stav. řádu, jednajícím o rozdělení pozemků na stavební skupiny nebo na jednotlivá místa stavební, k plánu polohovému, nikoli však poměr polohového plánu pozdějšího k plánu dřívějšímu a nelze tedy z něho dovozovati omezení pro měnitelnost plánů polohových. — — —

Č. 12.366.

Školství. — Samospráva obecní. — Řízení správní:
* Odvolání přiškolené obce do usnesení místní školní rady o školním rozpočtu sluší i za účinnosti zákona č. 77/1927 Sb. ve znění zákona č. 169/1930 Sb. podati u místní školní rady.

(Nález z 9. dubna 1936 č. 11.927/36.)

V ě c: Obec Satalice (adv. Dr. František Lokay z Prahy) proti rozh. zem. výboru v Praze ze 6. září 1933 (za zúč. místní školní radu ve Vnoři adv. Dr. Miroslav Krůta z Prahy) o školním rozpočtu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Obec Satalice usnesla se ve schůzi svého zastupitelstva 25. dubna 1932 odvolati se z rozpočtu místní školní rady ve Vnoři, pokud obsahoval položky na stavbu školy ve Vnoři. Odvolání podáno přímo okr. úřadu Praha-venkov.

Věcně o něm rozhodl okr. výbor v Praze-venkov usnesením z 9. listopadu 1932. Toto rozhodnutí zrušil však zem. výbor v Praze rozhod-

nutím z 25. ledna 1933 pro zmatečnost, ježto školní obec vinořská se skládá z politických obcí dvou okresů, takže okr. výbor k rozhodování nebyl příslušným.

Zem. výbor v Praze na to rozhodnutím ze 6. září 1933 odvolání obce Satalic odmítl pro opožděnost na podkladě těchto úvah: Ustanovení § 28 zákona č. 292/1920 Sb. bylo předpisem § 4 zákona č. 77/1927 Sb. ve znění zákona č. 169/1930 Sb. změněno pouze co do kompetence a odvolací lhůty, nikoli však co do místa, kde je podávati odvolání ve věci školních rozpočtů. Místem tím je místní školní rada. Odvolání podané u okr. úřadu došlo k ní teprve dne 6. května 1933, tudíž po uplynutí zákonné lhůty rekursní. — — —

Stížnost ponechávajíc bez námitek skutkové zjištění, z něhož žal. úřad vycházel, že odvolání obce bylo podáno přímo u okr. úřadu a došlo k místní radě školní po lhůtě rekursní, brojí proti stanovisku žal. úřadu, že místní školní rada je zákonným místem pro podání odvolání. Podle stížnosti jde tu o otázku, týkající se výlučně finančního hospodářství obce, pročež sluší ji posuzovati jediné podle zákonů, upravujících tuto materii, a nikoli podle zákonů školských.

Stížnosti nebylo možno přisvědčiti.

Je sice pravdou, že příspěvek obce na úhradu schodku školního rozpočtu je věcí finančního hospodářství obecního a platí pro něj ustanovení zákonů tuto materii upravujících — tedy zákonů obecních, a zejména předpis § 4 zákona č. 77/1927 Sb. ve znění zákona č. 169/1930 Sb. Naproti tomu mylný je názor, že tento charakter příspěvkové povinnosti obce způsobuje, že i ve věci odvolání proti rozpočtu školnímu nelze použití jiných zákonů nežli obecních.

Do účinnosti zákona č. 77/1927 Sb. pro otázku, jakým způsobem jest uhraditi výdaje na veřejné školy obecné a kdo vede správu těchto škol, rozhodnými byla ustanovení zákona č. 16/1873 z. z. čes. ve znění zákona č. 85/1880 z. z. čes. a ustanovení zákona č. 192/1920 Sb. Podle zákona č. 16/1873 z. z. ve znění zákona č. 85/1880 z. z. školní rozpočet sestavovala místní školní rada, která byla povinna včas jej sdělit jednotlivým obcím místním, tvořícím obec školní. Zákon č. 292/1920 Sb. o správě školství v § 17 a násl. upravil složení a působnost místní školní rady, v § 25 bod 5 přikázal do působnosti její sestavování školního rozpočtu, a v § 28 pak stanovil, že »o stížnostech na rozhodnutí místní rady školní rozhoduje župní rada školní« a že »stížnost padati je u místní rady školní do 8 dnů«. Ustanovení posléze uvedené je zcela všeobecné, vztahuje se na všechna usnesení místní školní rady, pokud jsou vůbec možným předmětem opravného prostředku, a tudíž i na usnesení, kterým místní školní rada podle § 25 bod 5 cit. zákona stanoví školní rozpočet.

Zákon č. 77/1927 Sb. ve znění zákona č. 169/1930 Sb. v souvislosti s úpravou finančního hospodářství obcí politických v § 4 zasáhl také do materie upravené shora uvedenými zákony školskými, a to po stránce kompetenční a procesní potud, že v případech odst. 3 a 4 usnesení, kterým se stanoví rozpočet školní, přikázal obecnímu zastupitelstvu, rozhodnutí o odvolání proti školnímu rozpočtu veskrze (odst. 6) okr., po

případě zem. výboru, a že odvolací lhůtu pro odvolání z usnesení o školním rozpočtu stanovil na 15 dní. Jestliže při tom oba uvedené zákony — až na případy odst. 3 a 4 § 4, které zde nepřicházejí v úvahu, — nedotkly se kompetence místní školní rady stanovit školní rozpočet, jak byla založena posléze § 25 bod 5 zákona č. 292/1920 Sb., a na druhé straně také nedaly žádného předpisu o tom, kde podávat odvolání z usnesení místní školní rady, kterým stanoví školní rozpočet, sluší z toho dovozovati, že chtěly, aby v tomto směru platila i nadále všeobecná norma § 28 zákona č. 292/1920 Sb., která oběma cit. finančními novelami obecnými zůstala po této stránce nedotčena. Právě z toho, že posléze uvedené novely o zákonu č. 292/1920 Sb. nikde výslovně se nezmiňují a neprohlašují jednotlivé jeho předpisy za zrušené, plyne, že tento zákon byl jimi derogován pouze potud, pokud obsahují ustanovení předpisům jeho odporující. Poněvadž, jak uvedeno, zákon č. 77/1927 Sb., resp. č. 169/1930 Sb. předpisu o podacím místu pro odvolání proti usnesení místní školní rady o školním rozpočtu nemají a na povaze onoho usnesení — mimo případy odst. 3 a 4 § 4 — nic nezměnily, nelze příslušné ustanovení zákona č. 292/1920 Sb. pokládati za jimi derogované.

Důvodnou není ani konečná námitka, že odvolání obce bylo správně podáno u okr. úřadu jakožto podacího místa okr. výboru a že tento orgán byl podle § 4 odst. 4 zákona č. 77/1927 Sb. povinen ihned postoupiti spisy kompetentnímu výboru zemskému. Nehledíc k tomu, že — jak právě bylo dovozeno — podle pozitivního předpisu odvolání do školního rozpočtu sluší podati u místní rady školní a nelze proto použití zásady o podávání odvolání u úřadu odvolacího, nebyl ani podle stížnosti okr. výbor úřadem rekursním. Že by pak z ustanovení § 4 odst. 4 zákona č. 77/1927 Sb. plynula pro okr. výbor povinnost, aby ihned po podání odvolání postoupil správní spisy — a tudíž zřejmě i odvolání — kompetentnímu úřadu odvolacímu — výboru zemskému — přisvědčiti nelze prostě proto, že citované zákonné ustanovení takového předpisu neobsahuje. Neplyne taková povinnost ani z § 10 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., neboť mluví se tu toliko o tom, že úřad, k němuž podání došlo, m ů ž e je postoupiti úřadu příslušnému.

Č. 12.367.

Pojišťovací právo: Podle úrazového zákona není pojistná povinnost závodních úředníků vyloučena tím, že ten či onen úředník ve svém konkrétním zaměstnání není vydán nebezpečí úrazu.

(Nález ze 14. dubna 1936 č. 12.374/36.)

V ě c: Firma Dextra, továrna na škrob, syrob a dextrin, rolnická společnost s r. o. v Německém Brodě (adv. Dr. Jeroným Kozák z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Praze z 29. září 1933 o úrazovém pojištění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.